

**ПОСОЛЬСТВО УКРАЇНИ
В РЕСПУБЛІЦІ
ПЕРУ**

вул. Хуана Деллепіані 470,
Сан-Ісідро, м. Ліма

Phone: (51-1) 264-2884
(51-1) 264-2825
Fax: (51-1) 264-2892
e-mail: emb_pe@mfa.gov.ua
e-mail: ucrania@speedy.com.pe

**EMBAJADA DE UCRANIA
EN LA REPÚBLICA DEL
PERÚ**

Calle Juan Dellepiani No 470,
San Isidro, Lima

Неофіційний переклад з іспанської мови

Конгрес Республіки Перу

Ліма, 21 червня 2007 року

Рішення № 2682-2006-2007-DDP-M/CR

Вельмишановному пану
ОЛЕКСІЮ ЛЯШЕНКУ
Тимчасовому повіреному у справах України
Посольство України в Перу

Звертаюся до Вас з тим, щоб передати наступну Резолюцію, ухвалену на пленарному засіданні Конгресу Республіки Перу, яке відбулося 21 червня 2007 року:

„Члени Конгресу Республіки, що нижче підписалися,

ВРАХОВУЮЧИ:

Що Президент України пан Віктор Ющенко звернувся до Глав держав світу з приводу відзначення 75-х роковин трагедії Голодомору 1932/1933 років в Україні;

Що у згаданому зверненні, серед іншого, пан Віктор Ющенко закликав парламентарів усіх країн світу визнати Голодомор 1932 – 1933 років актом геноциду Українського народу, висловлюючи таким чином політично-правову оцінку цьому ганебному злочину, який вважається національною трагедією для Українців;

Що Голодомор 1932-1933 років був не випадковим явищем природного чи соціального походження, а був наслідком терору голодом, застосованого тоталітарною владою для визначеної цілі: геноциду;

Що масове фізичне винищення українських землеробів штучним голодом було свідомим терористичним актом політичної системи проти мирних людей, внаслідок чого зник не тільки численний прошарок заможних і вільних селян-підприємців, але й цілі покоління сільського населення. Було підірвано соціальні основи нації, її традиції, духовну культуру та самобутність;

Що аналіз близько 30-ти постанов Центрального комітету ВКП(б), Ради наркому УРСР та СРСР, опублікованих протягом 1929-1933 років, засвідчує факти свідомого створення таких умов життя для сільського населення, які призвели до його відвертого фізичного винищення. Дві третини цього населення становили етнічні українці. Голодомор 1932-1933 років був свідомо заповідною акцією. Як свідчать документальні джерела, хліб в Україні був, але його з України забрали;

Серед документів Політбюро Центрального комітету КП(б) України зберігаються свідчення щодо організації так званих „зелених ешелонів”, які вивозили продовольчі продукти з України до промислових центрів Росії, для святкування жовтневих свят. Вивозили не тільки зерно, але й навіть квашені огірки, капусту та помідори, залишаючи людей приреченими на вірну голодну смерть;

Важливо відзначити, що визначення „геноцид” було введено у міжнародну практику Резолюцією ООН від 11 грудня 1946 року, яка визначила: „Згідно з нормами міжнародного права, геноцид є злочином, який засуджує цивілізований світ і за здійснення якого головні винуватці мають бути піддані покаранню”;

Що 9 грудня 1948 року Генеральна асамблея ООН одногосно прийняла „Конвенцію про попередження злочину геноциду і покарання за нього”, яка набула чинності 12 січня 1951 року. У статті II Конвенції геноцид визначено як: „Дії, які здійснюються з наміром знищити повністю або частково будь-яку національну, расову або релігійну групу як таку”. Відтоді ця Конвенція стала інструментом попередження геноциду, дієвість якого зросла після завершення „холодної війни”;

Що завдяки Комісії Конгресу Сполучених Штатів Америки, створеної зусиллями української діаспори, на чолі з науковцем Дж. Мейсом, Голодомор 1932-1933 років в Україні було визнано геноцидом; та,

Що 28 листопада 2006 року Український парламент ухвалив Закон „Про Голодомор 1932-1933 років в Україні”, згідно з яким Голодомор визнано геноцидом Українського народу.

Представляють на розгляд пленарного засідання Конгресу Республіки наступну Резолюцію:

КОНГРЕС РЕСПУБЛІКИ

ПОСТАНОВИВ:

1. Висловити свою солідарність з Українським народом у зв'язку з вшануванням 75-х роковин трагічного Голодомору 1932-1933 років, **визнаючи його актом геноциду** і апелюючи при цьому до принципів справедливості і взаємоповаги між країнами, з тим, щоб такі явища більше не повторювалися.

2. Засудити будь-який тоталітарний і злочинний акт, спрямований проти людяності в будь-якій формі.

3. Передати цю Резолюцію пану Олексію Ляшенку, Тимчасовому повіреному у справах України в Перу і, за його посередництва, Вельмишановному пану Віктору Юценку, Президенту України.

Ліма, 19 червня 2007 року . Підписано: Ельвесія Бальта Саласар.- Хосе Малькі Беас. – Анібал Уерта Діас.- Луїс Вільсон Угарте.- Хосе Варгас Фернандес.- Альда Ласо Ріос де Орнунг.- Фабіола Саласар Легіа.- Хільда Гевара Гомер.- Маргарита Сукарі Карі.- Члени Конгресу Республіки”.

Користуюся нагодою, щоб висловити Вам, Вельмишановний пане Тимчасовий повірений, запевнення у моїй найвищій повазі.

З повагою,
(підпис)

Хосе Абанто Вальдівіесо
Директор Генерального управління Парламенту
Начальник Головного офісу
Конгрес Республіки